

"KANSAN MIEHEN" TOIMITTAJALLE, INSINÖÖRI AHTI MYRSKYLLE.

Hra Ahti Myrsky: Rohkenen muistuttaa Teitä eräästä illasta, jonka vietimme yhdessä vuosia sitten Helsingissä, Elannon kerhohuoneistossa. Keskustelimme propagandasta. Te väititte silloin, että "joukot" ovat arvostelukykyä vailla ja että "kansaa" on helppo ohjata mihin tahansa, kunhan vain jaksaa toistamistaan toistaa samoja kyllin räikeään muotoon laadittuja lauseparsia. Te hymyilitte ivallisesti, kun sanoin, että suomalaisella kansamiehellä on hyvin tarkka vainu valheen ja totuuden suhteen, ja että "propagandankin" paras taktiikka on jyrkkä ja ehdoton totuudessa pysyminen.

Hra Myrsky: Nyt olette päässyt yrittämään. Laskelmoituanne väärin talvisodassa ja havaittuanne, ettei Neuvosto-Suomen ministerinsalkku enää odottanutkaan Teitä, loikkasitte viime syksynä Syvärillä Puna-Armeijan puolelle. Siellä Teistä - hajuvedentuoksuisesta salonkikommunistista - tuli propagandalehti "Kansan miehen" päätoimittaja. Eilen toivat lentokoneenne meille lehtenne numerot 10, 12, 13, 14 ja 15. Näen niistä, että olette noudattanut ohjelmaanne.

Niinpä rohkenette numerossa 10 tarjota Keski-Kanauksen sotilaitten luettavaksi seuraavanlaisen uutisen:

Lahtaritihulaiset kaatuneita puna-armeijalaisia runtelemassa.

Maalis-huhtikuun vaihteessa tapahtui Karjalan kannaksella raakaleisteko, joka osoittaa, että Suomen armeijassakin ovat jo selvästi saamassa valtaa samat ammattimurhaajain menetelmät kuin Hitlerin armeijassa.

Katsokaa kuvaa. Punaisen Armeijan sotilasteknikon Grigori Petrovitsh Petrovin pää on jykerretty puukolla poikki. Samoin kädet katkaistu samalla tavalla ja jalat murskattu jollakin tylsällä esineellä ja toinen jalkaterä väännetty taaksepäin.

Tämän lisäksi nämä ihmisyytensä hävittäneet mannerheimiläiset lahtarit olivat silponeet käsiinsä joutuneiden muiden puna-armeijalaisten ruumiita.

Kun lahtaripedot olivat pakotettuja lähtemään karkuun tihutyönsä paikalta, koettivat he peittää sen jäljet valelemalla Petrovin ruumiin palloilyllä ja sytyttämällä sen palamaan. Mutta aije ei onnistunut ja Petrovin runneltu ruumis paljastaa tämän likaisen työn.

Petrov tovereineen kaatui epätasaisessa taistelussa suomalaisia vastaan. Tosiasia on, että he myivät henkensä kalliista. Moninkertainen oli kaatuneiden vihollisten luku. Sotilaallisuuden ja kunniallisuuden yksi tärkeisin laki on, että kaatunut vastustaja jätetään rauhaan - vieläpä kunniallisesti haudataankin. Mutta tappioistaan raivostuneina suomalaiset lahtariroistot puskiivat vihansa vainajiin - osoitteen tällä tavoin kuuluvansa siihen fascismin myrkyttämään rosvojoukkoon, joka todella on ansainnut tulla hävitetyksi maan päältä.

Suomalaiset sotilaat: Tiedättekö ketkä ovat tämän teon tekijöitä? He ovat joukossanne vetäen synkän varjon teidän kaikkien päälle. Moisten raakalaispetojen sietäminen rinnallaan on häpeällistä rikokseen osallistumisesta. Vetäkää julkisuuteen nuo pimeyden sankarit. Antakaa niille se kohde, joka kuuluu hullaantuneille vesikauhuisille koirille. Juuri teidän on puhdistettava suomalaisen sotilaan maine. Mannerheimiläinen myrkyntäjä, jonka hedelmänä tuota eläimellistä raakuutta osoittavaa tekoa on pidettävä, on lopetettava. Sanokaa suoraan ja selvästi, että Suomen sotilas ei tahdo ottaa askeltakaan fascististen himomurhaajien kanssa.

"KANSAN MIES"-lehden numerossa 14 jatkatte samasta aiheesta:

Eivät julmuudet auta.

Päällikkö Gorbunovin joukko-osaston soturit pitävät lujasti käsissään niitä asemia, joita puolustaessaan 9 neuvostosoturia kaatui sankareina, joutuen sitten suomalaisten petomaisen raatelun uhreiksi. Kuten lehtemme eräässä numerossa jo kerroimme olivat suomalaiset suojeluskuntapedot voimattomassa raivossaan silponeet näiden neuvostosotureiden ruumiit, runnellen varsinkin punakonemurhaaja Petrovin, sekä yrittäneet sitten polttamalla peittää raakaleistekoa jäljet.